

[Morten Lange.]

meget pressionsgruppe i funktion i den foreliggende situation; det har slet ikke foreligget, sådan som lovforslaget er fremsat. Der er uendelig stor forskel på, om det er en helt uafhængig, privat specialgruppe, der skal have koncession, om man skal give en koncession til en sammenslutning, der i realiteten er grammofonindustrien, om man skal give en koncession til et fællesorgan under pressen, eller om man skulle vælge en anden løsning og, skal vi sige udvide gironummer sådan og sådan, hvorved Røde Kors og andre godgørende institutioner overtog den pågældende sender. Alt dette giver højst forskellige muligheder, og jeg har i og for sig gjort mig mange tanker derom og forkastet dem på række.

Mine tidligere tanker over forslaget og dets skæbne, også længe inden det blev fremsat, har gjort det fuldstændig klart for mig, at ingen af de løsninger, der hidtil har været fremme, og som kunne tænkes, har betydet en fordel fremfor det, vi har i øjeblikket. Og under udvalgsarbejdet er der intet som helst kommet frem, som har kunnet stimulere til yderligere tænkning. Jeg tror derfor, at folketinget med den bedste samvittighed kan lade være at gøre mere ved dette forslag — ud over at forkaste det.

Grøndahl: Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Arne Bertelsen, er forhindret i at være til stede, så jeg skal på mit partis vegne ganske kort udtale, at når vi ikke kan opnå den frihed i æteren, som vi ønsker, kan vi subsidiært støtte dette lovforslag. Lovforslaget betyder dog en, omend beskeden, løsning af statens farlige greb om den grundlovssikrede ytringsfrihed — et greb, som de uafhængige desværre selv fik at føle forud for valget i 1957.

Erhard Jakobsen: Det har været mig meget magtpåliggende i denne sag at understrege, at der i det socialdemokratiske parti findes flere synspunkter angående den måde, hvorpå Radio Mercur har virket, ikke angående selve det, som vi tog stilling til for et øjeblik siden: at Radio Mercur har virket på det åbne hav, men vedrørende selve det, at private foretager sig sådan noget, som Radio Mercur har gjort.

Jeg har ikke set noget faretruende i den virksomhed, der er udøvet, og jeg kan heller ikke se noget faretruende i, at man under en eller anden form fandt et privat foretagende, der med ansvar over for statsmagten med koncession mod betaling kunne udøve en lignende virksomhed som den, Radio Mercur indtil nu har udøvet.

Jeg er — lad mig sige det i samme forbindelse — absolut ikke tilfreds med den udvikling, der har fundet sted. Jeg ved ikke, hvor meget indflydelse vi har på det i folketinget — jeg har jo ikke været medlem af dette udvalg og ikke haft lejlighed til at undersøge det nærmere — men jeg er ikke tilfreds med, at statsradiofonien, efter at Sveriges radio nu har lavet et program til, som man overalt i Danmark kan modtage, skal lave et program af samme slags. Så er der, så vidt jeg ved, 12 programmer i nærheden af hinanden, som ethvert normalt radioapparat er i stand til at modtage, hvor der sendes nogenlunde det samme. Og vor sender får endda ikke den fordel — som f. eks. Radio Luxembourg har — at de fleste dog ikke forstår, hvad der bliver sagt, hvilket absolut må anses for at være en fordel, når det drejer sig om udsendelser af denne karakter.

Jeg er modstander af alt det dér; men uanset at jeg ikke har været medlem af udvalget, kan jeg nok se, at de varme fortalere, der var ved første behandling for de samme synspunkter, som jeg nu har fremført, rigtignok ikke har udnyttet tiden til at bringe noget virkelig sagligt og stærkt frem. I modsat fald kan jeg roligt sige, at jeg i dag — eller ved afstemningen i næste uge — absolut havde stemt for princippet. Nu må jeg nøjes med at undlade at stemme, hvorved jeg tillægger, at jeg ikke deler mit partis flertalssynspunkt vedrørende privat sendervirksomhed, men på den anden side heller ikke tør indlade mig på at hoppe på det eksperiment, som sådan lige i form af et par linjer lægges frem for folketinget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg takker regeringspartiernes ordførere for deres stilling til såvel det oprindelige lovforslag som til dette nye lovforslag, som ændringsforslaget betegner.

Der tales i det foreliggende ændringsforslag om private personer eller selskaber — altså